Με λίγα λόγια!

Κάθε παιδί πρέπει να «κελαηδήσει» τον σκοπό που του υποδεικνύει μια κάρτα. Έτσι θα ακουστεί από τα άλλα μέλη του σμήνους! Τελικά η μεγάλη ομάδα παιδιών μπορεί να χωριστεί σε μικρότερες («σμήνη»).

ΥΛΙΚΑ: *Κάρτες κελαηδημάτων.*

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ: *Ομαδική δραστηριότητα(4-90+ παιδιά!).*

ΣΤΟΧΟΙ: *Κάθε μαθητής/-τρια να διακρίνει ένα είδος πουλιού από το κελάηδημά του. Να ενταχθεί σε μια μικρή ομάδα με χαρούμενο και τυχαίο τρόπο.*

Η δραστηριότητα:
«Μελωδικός» χωρισμός των παιδιών σε μικρότερες ομάδες

Η δραστηριότητα προσφέρεται για τον χωρισμό της μεγάλης ομάδας παιδιών σε μικρότερες με τυχαίο τρόπο. Συστήνεται να προηγηθεί των υπόλοιπων δραστηριοτήτων στην ύπαιθρο ώστε τα παιδιά να εργαστούν στη συνέχεια σε μικρότερες, πιο αποδοτικές, ομάδες.

Πριν την εξόρμηση στην ύπαιθρο, έχουμε φωτοτυπήσει τις «κάρτες κελαηδημάτων» σε τόσα αντίτυπα όσα είναι τα παιδιά (πολλαπλάσια του (9) εννέα). Εάν για παράδειγμα η ομάδα αποτελείται από 43 παιδιά, φωτοτυπούμε 5 φορές τη σελίδα κελαηδημάτων (5 Χ 9 κάρτες = 45 κάρτες). Θα αφαιρέσουμε 2 κάρτες (45-2 =43)και θα έχουμε υλικό για να χωριστούν 7 ομάδες των 5 παιδιών και 2 ομάδες των 4 παιδιών).

Ψαλιδίζουμε το περίγραμμα των καρτών και ετοιμάζουμε μια «τράπουλα».

Στο σημείο χωρισμού ζητάμε από τα παιδιά να καθίσουν σε κύκλο γύρω μας. Ανακατεύουμε την τράπουλα και δίνουμε σε κάθε παιδί από μία κάρτα. Τους ζητάμε να κάνουν 20 βήματα προς τα πίσω, ώστε να σκορπιστούν στο χώρο.

Κάθε παιδί διαβάζει την κάρτα του και στη συνέχεια, «κελαηδά» τον σκοπό που περιγράφει αυτή.

Χωρίς να μιλούν, παρά μονάχα «κελαηδώντας», θα προσπαθήσουν να σχηματίσουν σμήνη του ίδιου είδους πουλιού.

Οι ομάδες είναι έτοιμες τώρα για να απασχοληθούν με τις υπόλοιπες δραστηριότητες!

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΕΛΗΣ

Συγγενεύω με τα μπεκατσίνια. Μερικοί με φωνάζουν «μαρτύρι» γιατί ειδοποιώ όλα τα πουλιά ότι υπάρχει κίνδυνος φωνάζοντας γρήγορα και δυνατά:
«κιου-κιου-κιου- κιου **κιού**».

ΚΑΛΑΜΟΚΑΝΑΣ

Περνάω το χειμώνα στην Αφρική. Μοιάζω με μικρογραφία πελαργού. Σε σχέση με το σώμα μου, έχω τα ψηλότερα πόδια από όλα τα πουλιά. Όταν ενοχληθώ το φωνάζω σε όλους δυνατά:
«γ**κίπ**-γ**κίπ**-γ**κίπ**-γ**κιίιπιπ**».

ΛΑΣΠΟΤΡΥΓΓΑΣ

Στο ταξίδι μου για τη βόρεια Ευρώπη ξαποσταίνω στα λασποτόπια της Ελλάδας. Όταν τρομάξω, απομακρύνομαι φωνάζοντας γρήγορα:
«γιου-**γιούτ**».

ΝΑΝΟΒΟΥΤΗΧΤΑΡΙ

Δύσκολα με βλέπεις αφού απομακρύνομαι αμέσως με θεαματικά μακροβούτια ή μένω κρυμμένο μέσα στα καλάμια. Μπορείς να ακούσεις όμως είτε τη μακρόσυρτη τρίλια μου είτε τη φωνή:
«τί-**τριιίτ**, τί-**τριιίτ**».

ΝΕΡΟΚΟΤΑ

Συνήθως δεν απομακρύνομαι από τους καλαμιώνες. Αν δεν μπορείς εύκολα να με δεις, μπορείς όμως να με ακούσεις:
«**κρι-κρι-κρικ….**
….πρρρου**ούπ**».

ΦΑΛΑΡΙΔΑ

Με λένε και Μαυρόκοτα ή Μπάλιζα. Το χειμώνα ζω συνήθως σε μεγάλα κοπάδια. Προτιμώ να κρύβω τη φωλιά μου ανάμεσα στις καλαμιές. Μία από τις φωνές μου ακούγεται περίπου:
«**κιού**...*(παύση)*..**κιού**...
(παύση)..**κιού**...».

ΤΣΙΧΛΟΠΟΤΑΜΙΔΑ

Μοιάζω με μεγάλο αηδόνι αλλά το κελάηδημά μου θυμίζει μάλλον βατράχια!
«κάρα-κάρα-κάρα
κρε-κρε-κρε-
-**κί**ρικ-**κί**ρικ-**κί**ρικ».

ΚΑΛΑΜΟΠΟΤΑΜΙΔΑ

Ζω μέσα στα πυκνά καταφύγια των καλαμιώνων. Ακόμη και το ταίρι μου με βλέπει δύσκολα εδώ μέσα. Κελαηδώντας όμως, φροντίζω να με ακούει:
«τρεττ-τρεττ-τρεττ,
τζίρρι-**τζίρ**ρι-**τζίρ**ρι
τρου-τρου, τιέ-τρε».

ΝΑΝΟΓΛΑΡΟΝΟ

Είμαι το πιο μικρό γλαρόνι και ξεχειμωνιάζω στην Αφρική. Προτιμώ τις παραθαλάσσιες τοποθεσίες. Βουτάω κάθετα μέσα στο νερό για να ψαρέψω. Κάθε τόσο φωνάζω κοφτά:
«**κρίί-**ικ».

© Παναγιώτης ΛΑΤΣΟΥΔΗΣ-2007